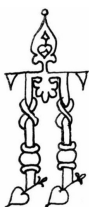

Ἐλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
Ἀριθμός φύλλου 137
16 Ἰουλίου 2004

Ἡ ἀνεκτίμητη ἐπένδυση

Ποιός θά ζυγίσει καί ποιός θά ἐκτιμήσει ἐπάξια τήν πνευματική ἐπένδυση, πού πρόσφερε στήν ἱστορία τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης καί στόν πολιτισμό μας ἡ Ὁρθόδοξη Παράδοση;

Ὅποια πτυχή καί ἄν προσεγγίσει κανεῖς, συναντᾷ πλοῦτο. Ὅποια θυρίδα τοῦ ψυχικοῦ καί τοῦ πνευματικοῦ βίου καί ἄν ἀνοίξει, θαμπώνεται ἀπό τό κρυμμένο θησαύρισμα. Ἡ ἀποστολική καί ἡ πατερική μας παράδοση, καθώς ἔγιναν κοινό ἀπόκτημα γνώσης καί ἁμεσης, δυναμικῆς ἐμπειρίας, ἀνοίξαν ὀρίζοντες πνευματικῆς ἀνέλιξης, πού, οὔτε σάν ὑποψία, δέ φυτρώνει στίς ἄνυδρες καί ἄγονες ἐρημιές τῆς ἀθεΐας.

Από τόν ἄμετρο πλοῦτο τῶν προσωπικῶν βιωμάτων καί ἀπό τήν ἐκτεταμένη καταγραφή τῆς πολιτιστικῆς γονιμότητας, ξεχωρίζω τήν ἐμπειρία, πού θεμελιώνει τή ζωή στήν Ἐκκλησία καί ἀνανεώνει τά ποιοτικά στοιχεῖα τῆς ἀνθρώπινης προσφοράς. Πρόκειται γιά τή μετάνοια. Τή μεγάλη πράξη, πού σηματοδοτεῖ ἡρώϊκή στροφή, ἐνσυνείδητο ἀναπροσανατολισμό, διάφανη «καινή» πορεία καί γεύση νοηματισμοῦ, πού δέν τήν προσφέρουν τά συστήματα καί οἱ θορυβώδεις προπαγανδισμοί τοῦ «αἰῶνος τούτου».

Η ἐποχή μου δέν ἀποδέχεται τή μετάνοια. Τήν περιφρονεῖ ἢ τήν ἀντιμάχεται σάν κίνηση τῆς ψυχῆς. Τή στιγματίζει σάν πράξη μειωτική τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας. Καί ὅταν τή συναντάει μπροστά της, εἴτε σάν μήνυμα καί σάν διδαχή, εἴτε σάν συγκλονιστική καί ἀποφασιστική στροφή τοῦ προσώπου, τή λοιδωρεῖ καί τήν ἐντάσσει στά ταμπού τοῦ παρελθόντος. Ὡστόσο, αὐτή ἡ ἴδια κουλούρα τῆς ἐποχῆς μου, δέ σταματάει, μέρα καί νύχτα, νά ζωγραφίζει, μέ τά μελανότερα χρώματα, τή διαφθορά και νά ζητάει, ἐδῶ καί τώρα τήν ἀλλαγὴ τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος, πού τήν ἐκτρέφει. Οἱ γύρω μου, ἡ συντριπτική πλειοψηφία τῶν συγχρόνων μου, πιστεύουν, ἢ δείχνουν πῶς πιστεύουν, ὅτι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ συστήματος μπορεῖ νά ἐκλεπτύνει τήν ἠθική εὐαισθησία τῶν ἀνθρώπων καί νά μειώσει τή διαφθορά. Καί οἱ χρόνοι περνοῦν. Τά συστήματα ἐξοπλίζουν μέ βαρειά ὅπλα τά χέρια τῶν ἀνθρώπων. Οἱ ἰσχυροί τῆς γῆς δημιουργοῦν ἀντίπαλα στρατόπεδα. Φουντώνουν τίς συνειδήσεις μέ μίσος, Στρώνουν τά βουνά καί τούς κάμπους μέ θανατωμένα κορμιά. Καί ἡ πλημμυρίδα τῆς διαφθορᾶς δέν ὑποχωρεῖ. Οἱ χτεσινοί πολέμοι τῆς διαφθορᾶς γίνονται οἱ σημερινοί καλλιεργητές της. Καί οἱ νικημένοι, συγκροτοῦν τό καινούργιο μέτωπο τῆς διαμαρτυρίας καί τῆς ἀντεπίθεσης.

Η μετάνοια εἶναι ἀλλαγὴ καί ἀνακαίνιση ὑπαρξιακή. Συνειδητοποίηση τοῦ λάθους. Σταμάτημα δυναμικό στήν κατηφόρα τῆς αὐτοκαταστροφῆς. Ἀλλαγὴ δρομολογίου ζωῆς. Ξεκίνημα νέο σέ δρόμο, πού τόν λούζει τό φῶς καί τόν καταξιώνει ἡ γνησιότητα. Πράξη ἐλεύθερη καί γενναία, πού ἀποκαθιστᾷ τήν ὑγεία τοῦ κοινωνικοῦ κυττάρου, πού εἶναι ἡ καθεμιὰ ὑπαρξη καί τοῦ σώματος, πού τραντάζεται καί φθείρεται ἀπό τήν πνευματική ἀλλοτριώση τῶν μελῶν του.

Οσο ἐπιμένουμε νά διαγράψουμε τή μετάνοια ἀπό τό λεξιλόγιό μας καί ἀπό τίς ἀναζητήσεις μας, θά μᾶς πνίγουν οἱ ἀναθυμιάσεις τῆς διαφθορᾶς. Ὅσο γυρίζουμε τίς πλάτες στίς φυσιογνωμίες τῶν προγόνων μας, πού ζήλωσαν τήν ἀλλαγὴ τοῦ βίου καί διάβηκαν, μέ θάρρος καί ἡρωϊκό φρόνημα, τήν πύλη τῆς μετάνοιας, δέ θά διακρίνουμε τήν ἐλπίδα καί δέ θά γευόμαστε τή χαρά τῆς ἀνακαίνισης καί τῆς καταξίωσης τοῦ προσώπου μας. Ἡ μετάνοια ἦταν χθές, εἶναι σήμερα καί θά εἶναι, ἴσαμε τή συντέλεια τοῦ κόσμου, ἡ μόνη πύλη τῆς μετάβασης ἀπό τό σκοτάδι στό φῶς.

9. Τσαλακωμένος...

Ἀγαπητέ Χριστόδουλε,

Τσαλακωμένο άνεπίστροφα βγήκε τό ἀρχιεπισκοπικό σου προφίλ ἀπό τό Μαραθώνιο τοῦ ἡγεμονικοῦ ἐπάθλου. Ἦ, γιά νά εἶμαστε ἀκριβέστεροι καί δικαιοῦτεροι, αὐτοτσαλακωμένο καί αὐτοεξουθενωμένο προβάλλεται καί θά προβάλλεται, ἀπό δῶ καί πέρα, τό πρόσωπό σου στήν ἐπικαιρότητα. Στήν αὐλή τῆς Ἐκκλησίας καί στό σύνολο τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας. Κίνησες ἕνα ἀγώνα, μέ ὄραμα τήν ἀναβάθμιση καί τή συγκέντρωση ὑπερεξουσίας. Καί βρέθηκες (ἀπρόσμενα γιά τό δικό σου προγραμματισμό) στό περιθώριο, μέ τό στίγμα τοῦ ἡττημένου ὑπερόπτη. Ὅσοι βρίσκονται κοντά καί παρακολουθοῦν, μέ πόνο ψυχῆς, τήν ἀνέλιξη τῶν ἐκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων, ἀφήνουν στεναγμό ψυχῆς καί ἀναδιπλώνονται στή μελαγχολία τους. Ἄλλα περίμεναν ἀπό τό Χριστόδουλο καί ἄλλα συνάντησαν ἀναπάντεχα. Καί ὅσοι ἀρκοῦνται στήν τηλεθέαση, δια-

σταυρώνουν τόν ψόγο ἢ τό χαιρέκακο διασυρμό τοῦ προσώπου σου.

○ ○ ○

1 Πολλά ἔχουν γραφεῖ, ἴσαμε τώρα, γιά τή λαθεμένη, ἐξάχρονη, στράτα σου. Καί πολλά θά γραφοῦν, ἀπό δῶ καί πέρα. Θά ἀποτελέσουν κατάρθεση ἄμεσης καταθλιπτικῆς ἐμπειρίας τῶν συγχρόνων σου. Ἦ, γιά κείνους, πού διαθέτουν ἐκκλησιολογικό κριτήριο καί εὐαισθησία, νηφάλια ἀποτίμηση καί μετρημένο καταλογισμό εὐθυνῶν στό πρόσωπό σου καί στόν προβληματικό περίγυρό σου.

Σέ τοῦτο μου τό κείμενο δέν θά μηρυκάσω τό δεμάτι τῶν γνωστῶν περιστατικῶν, πού ἐξελίχτηκαν σέ κλίμα ἀνοιχτῆς δημοσιογραφικῆς φωτογράφησής καί πού γκρέμισαν τό πρόσωπό σου ἀπό τό θρόνο τῆς τιμῆς στό χάος τῆς ἀνυποληψίας. Ἀρκετά ἔχουν ἀκουστεῖ καί ἀρκετά ἔχουν γραφεῖ. Θά ἀνοίξω ἕνα μυστικό κεφάλαιο διαπλοκῆς, πού, ἀντί γιά κέρδος καί προαγωγή, ὁ-

πως δραματίστηκες, σοῦ ἔφερε τήν ἀναπάντεχη ζημιά. Πρόκειται γιά τήν πλοκή τῶν δικῶν σου ὀνείρων μέ τήν πλοκή τῶν προσωπικῶν σχεδιασμῶν καί τῆς προσωπικῆς περιπέτειας τοῦ στιγματισμένου καί ὑπόδικου Μητροπολίτη Κορινθίας Παντελεήμονα.

Αὐτό, πού δέν ἔχει δημοσιοποιηθεῖ μέ ἐπάρκεια, ἴσαμε σήμερα καί δέν τό γνωρίζει ὁ λαός τοῦ Θεοῦ, εἶναι ὅτι τήν πρώτη ἔμπνευση καί τήν πρώτη ὥθηση γιά τήν ἐκστρατεία σου ἐνάντια στήν ἡγεμονία τοῦ Φαναρίου, σοῦ τίς ἔδωσε ὁ Μητροπολίτης Κορινθίας Παντελεήμων. "Οχι γιατί σέ ἐκτιμοῦσε καί ἤθελε νά σέ ἀνεβάσει στό ψηλότερο βᾶθρο τῆς δόξας. Ἀλλά γιατί ἐκεῖνος βρισκόταν τότε σέ δεινή περιπέτεια καί εἶχε ἀνάγκη ἀπό ἰσχυρό σύμμαχο, ἱκανό ἦ, ἀπλῶς, ἀρμόδιο νά τοῦ προσφέρει νομιμοφανή κάλυψη.

Φαίνεται παράξενο. Πῶς εἶναι δυνατό ἡ διαδρομή ἑνός νέου Ἀρχιεπισκόπου νά διασταυρῶνεται καί νά μπλοκάρεται, ἀπό τό ξεκίνημά της, μέ τά τεχνάσματα καί τίς τρικλοποδιές ἑνός Ἐπισκόπου, πού τό βάρος τῶν γηρατειῶν του τόν καθηλώνει στήν ἀδράνεια καί ὁ κλοιός τῶν σκανδάλων του καί τῶν «ἐν πλήρει δράσει» δικαστικῶν ἐλέγχων τοῦ φράσσει τό δρόμο γιά περαιτέρω ἀναρρίχηση; Μά, ἀκριβῶς αὕτη ἡ ἐμπλοκή τοῦ Κορινθίας Παντελεήμονα στά χοντρά σκάνδαλα καί στήν ἀρπάγη τοῦ Νόμου τόν ἔσπρωχνε, κείνη τήν ὥρα, νά διασυνδεθεῖ μέ τόν ἀθεράπευτα φιλόδοξο Ἐπίσκοπο, πού ἀναλάμβανε, πνευματικά ἀπαράσκευος καί ἀνώριμος, τήν εὐθύνη τῆς Συνοδικῆς προεδρίας. Νά τοῦ παραστήσει τό φίλο. Νά κουρδίσει τίς φιλοδοξίες του. Καί νά τόν ἀκίνητο-

ποιήσει. Νά ἐξασφαλίσαι τήν ἀπόλυτη σιωπή του. Νά ἀποφύγει τό ἄνοιγμα τῶν ὑπέρβαρων φακέλλων στή Συνοδική τράπεζα καί τίς ποινές, πού οἱ Ἱεροὶ Κανόνες ἐπιβάλλουν στούς ἐπίορκους Ἐπισκόπους. Καί, ἂν τό μπορούσε, νά ἐκμαιεύσει φιλικές ἐκδουλεύσεις καί γραπτές βεβαιώσεις, ὑποβοηθητικές στή διαδικασία τῆς δικαστικῆς ἀναίρεσης τοῦ ὁρμαθοῦ τῶν σκανδάλων του.

Θά ἐκθέσω μέ τή σειρά κάποια γεγονότα καί κάποιες ὑποπτες μεθοδεύσεις. "Οχι γιά νά τά θυμίσω σέ σένα, φίλε Χριστόδουλε. Ἀλλά γιά νά τά παραδῶσω στό εὐρύ ἐκκλησιαστικό σῶμα, στὸν ὑπεύθυνο φρουρό τῆς Ἀποστολικῆς καί Πατερικῆς Παράδοσης, μέ προοπτική νά τά ἐντάξει στὸν προβληματισμό του καί νά ἀποτιμήσει μέ ἀκρίβεια καί δικαιοσύνη τά πρόσωπα καί τίς διακυμάνσεις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μας βίου. Στό φόντο αὐτῆς τῆς ἀφήγησης θά βρίσκεται πάντοτε ἡ διαπλοκή σου μέ τὸν Μητροπολίτη Κορινθίας Παντελεήμονα. Καί, στή φωτισμένη σκηνή, ἡ ἐμπλοκή, πού σέ ἔφερε, ταπεινωμένο καί τσαλακωμένο προσκυνητή, στά πόδια τοῦ Πατριάρχη.

2 Τὴν ἐποχή, πού σύ, ἀγαπητὲ Χριστόδουλε, ἀνέβαινες θριαμβευτῆς καί καμαρωτὸς τὰ σκαλοπάτια τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου, ὁ Κορινθίας Παντελεήμων βρισκόταν σέ δημόσιο διασυρμό καί σέ ἀπόγνωση. Τά σκάνδαλα (ὄχι ἡ νεροποντή), πού εἶχαν πλημμυρίσει τό μητροπολιτικό του ἐνδιαίτημα, εἶχαν ξεχειλίσει. Εἶχαν ξεχυθεῖ στούς δρόμους τῆς Κορίνθου καί ὁλόκληρης τῆς Μητροπολιτικῆς πε-

ριοχής. Είχαν υπερπληρώσει τīs άκοές τών άνυποψιάστων κατοίκων της. Είχαν πνίξει, κυριολεκτικά, τήν άποστολική καί ήρωϊκή αυτή Έκκλησία, πού τή θεμελίωσε μέ τό μόχθο του ό Άποστολος τών Έθνών, ό Παύλος.

Δημοσιογράφοι εύσυνείδητοι καί άνήσυχοι, είχαν τραβήξει, μέ θάρρος καί δύναμη, τό παραπέτασμα τής κρυψίνοιας καί τής σιωπής. Είχαν άνακαλύψει τά σκάνδαλα, πού καταβρώμιζαν τό Μητροπολιτικό μέγαρο. Καί είχαν άποκαλύψει στό έμβρόντητο έκκλησιαστικό πλήρωμα τόν άπύθμενο βούρκο.

Δέ θά χρονοτριβήσω, σέ τούτη τή στροφή του κειμένου μου, στήν έπισημάνση καί στήν άνάλυση τών σκανδάλων. Ή πρόσφατη άναφορά διακεκριμένου δημοσιογράφου τής Κορίνθου πρός τόν Είσαγγελέα του Άρείου Πάγου, πού σοϋ είναι, όπωσδήποτε γνωστή, τά είκονίζει όλα μέ ένάργεια. Καί ύπόσχομαι νά μεταφέρω έκτεταμένα άποσπάσματά της, σέ τοϋτο τό δελτίο, γιά εύρύτερη καί ύπεύθυνη ένημέρωση. Έδω δημοσιοποιώ τό δικό μου προβληματισμό καί τīs δικές μου άναλύσεις. Τόν προβληματισμό, πού έντοπίζει τά σκάνδαλα του Παντελεήμονα, όχι «καθ' έαυτά», αλλά στή διασύνδεσή τους καί στή διαπλοκή τους μέ τό δικό σου πρόσωπο.

Τό Μάϊο του 1998, πού σύ, άγαπητέ Χριστόδουλε, πήρες τό χρίσμα του άρχιεπισκόπου, εκείνος καιγόταν. Οί έφημερίδες τόν τσουρούφλιζαν μέ τά δημοσιεύματά τους. Καί ό δικαστικός μηχανισμός έμπαινε όλοένα καί πιό βαθιά στά μυστικά, κολοβωμένα, άρχεία τής Μητρόπολης του καί στά μυστικά φióρδ τής προσωπικής του ζωής.

Φυσικό νά φοβήθηκε μέ τή δική σου έγκατάσταση στήν καρέκλα του προέδρου τής Συνόδου. Φυσικό νά προβληματίστηκε, πώς, άν ό νέος Άρχιεπίσκοπος ζητούσε, όπως είχε ύποχρέωση, τά στοιχειά, πού κυκλοφορούσαν στίς αίθουσες τών πολιτικών Δικαστηρίων καί τά παρέπεμπε στήν έκκλησιαστική Δικαιοσύνη, αυτός θά καταποντιζόταν στήν καθαίρεση.

Έκανε, λοιπόν, τόν πρώτο του πονηρό έλιγμό. Γνωρίζοντας τό χαρακτήρα σου καί τīs άκόρεστες φιλοδοξίες σου, πέταξε μπροστά σου τό δόλωμα. Δημοσίευσε στήν έφημερίδα «Τό Βήμα» ένα άρθρο, ύποστηρίζοντας, ότι ό Άρχιεπίσκοπος Άθηνών πρέπει νά μνημονεύεται, ως «πρώτος», από όλους τούς Μητροπολίτες τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, άνεξάρτητα άν αυτοί διαποιμαίνουν τīs έπαρχίες πού, κατά τήν Πράξη του 1928, άνήκουν στήν πνευματική δικαιοδοσία του Πατριαρχείου τής Κωνσταντινούπολης ή εκείνες, πού άνήκουν στό κλίμα τής Αυτόκέφαλης Έκκλησίας τής Ελλάδος.

Ό Παντελεήμων, κείνη τή χρονιά, είχε συμπληρώσει «τεσσαρακονταετία» στήν άρχιερωσύνη. Τέσσερες όλόκληρες δεκαετίες. Καί ποτέ του, μά ποτέ του δέν είχε ύποστηρίξει μιά τέτοια θέση. Σέ κανένα του δημοσίευμα δέν έκανε, ούτε καν ύπαινιγμό, ότι πρέπει νά αλλάξει τό μνημόσυνο, πού τό καθορίζει ό Καταστατικός Χάρτης τής Έκκλησίας τής Ελλάδος καί νά μνημονεύεται προνομιακά, ως Πατριάρχης, ό Άθηνών. Ή πρωτοβουλία του έκδηλώθηκε στό τέρμα τής «τεσσαρακονταετίας» του. Όταν ό ίδιος άκουγε τό βαρύ κλειδί τής φυλακής νά παίρνει στροφές. Καί όταν στό θρόνο τών Άθηνών

κάθησε ὁ Χριστόδουλος, ὁ παθιασμένος ἔραστής τῆς ἀνθρώπινης δόξας καί «κόλακας» τῶν «κολάκων» του.

Σύ, ἀμέσως, τσίμπησες. Λιμπίστηκες τό τυρί. Ἀλλά δέν πρόσεξες τή φάκα. Καί δρομολόγησες τό μεγάλο σου ἀγώνα. Αὐτόν, πού, ἐσχάτως, σέ ἔβγαλε στό γκρεμό καί στό ὀριστικό τσαλάκωμα τῆς προσωπικότητάς σου.

Στὴν πρώτη Ἱεραρχία «ὐπὸ τὴν προεδρία σου», ὥρισες νά συζητηθεῖ τό θέμα τοῦ μνημοσύνου τοῦ «πρώτου», δηλαδή τοῦ ὀνόματός σου. Ὑποστήριξες καί ἀπαίτησες νά σκύψουν ὅλοι οἱ Μητροπολίτες, οἱ (κατὰ τοὺς Ἱερούς Κανόνες καί κατὰ τό Νόμο) ἰσότιμοί σου καί νά σέ προσκυνήσουν. Νά σέ ἀναγνωρίσουν ὑπεροχική προσωπικότητα καί Πατριάρχη τους.

Ἡ κίνησή σου αὐτή σήκωσε τή θύελλα. Καί στό ἐσωτερικό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί στὴν καθέδρα τοῦ Βοσπόρου. Καί ἡ ἀντίδραση, καθὼς κύλησε στά θεσμικά ὄργανα καί στή δημοσιότητα, ἔγινε χιονοστιβάδα κατακραυγῆς. Ἐπνιξε, κυριολεκτικά, τίς φιλοδοξίες σου.

Ἀλλά ὁ Παντελεήμων πέτυχε τό στόχο του. Ἐξασφάλισε τή σιωπή σου. Καί, ὅπως θά τό δοῦμε παρακάτω, ὄχι μόνο. Ἐσύ, ἀπορροφημένος καί γοητευμένος ἀπὸ τό ὄνειρό σου, καί, ἐσχάτα, κεραυνοβολημένος καί μουσκεμένος, δέν τόλμησες ποτέ νά ἀνοίξεις τὸν καταγεμάτο καί καταβρωμισμένο φάκελλο τοῦ Κορινθίας Παντελεήμονα στή Συνοδική διάσκεψη καί νά προτείνεις τό διορισμό Ἀρχιερέα-ἀνακριτή. Σὺ πῆρες τὸν κατήφορο τοῦ καταποντισμοῦ. Καί ἐκεῖνος γλίτωσε ἀπὸ τὴν ἐπιβολή τῶν Κανονικῶν κυρώσεων.

Καί ἦρθε ἡ δεύτερη φάση. Ὁ Κορινθίας, στὴν παραζάλη του καί στὴν ἀπόγνωσή του, διανοήθηκε νά σύρει στά ποινικά Δικαστήρια τοὺς δημοσιογράφους, πού ἀποκάλυψαν τὰ οἰκονομικά καί τὰ ἄλλα... σκάνδαλά του. Πίστεψε, πὼς τό ἐπισκοπικό γόητρο θά ἐπιβληθεῖ στοὺς δικαστές καί οἱ ἐφημερίδες τῆς Κορίνθου θά φιμωθοῦν ὀριστικά. Ἀλλά τὰ πράγματα δέν τοῦ ἦρθαν, ὅπως τὰ προγραμματίζε. Μετὰ ἀπὸ μιά πολύκροτη δίκη, οἱ δημοσιογράφοι ἀθώωθηκαν. Καί ὁ Μητροπολίτης ἔμεινε μέ τό στίγμα τοῦ ἐνόχου.

Στὴ συνέχεια, τὰ γεγονότα πῆραν τίς ἀνάστροφες ἐξελίξεις. Ὁ δημοσιογράφος Γιάννης Λάμπρου, ἔχοντας στά χέρια του ὄγκο ἀδιάσειστων ντοκουμέντων καί τὴν ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου, πού τὸν ἀθώωνε, μῆνυσε τό Μητροπολίτη.

Γράφει σέ μιά πρόσφατη ἀναφορά του πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου: «...Τό ἔτος 1999, ἐμήνυσα τὸν Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Παντελεήμονα Καρανικόλα καί τὴν συνείσρακτό του (κατὰ παράβαση κάθε ἐννοίας τῶν Ἱερῶν Κανόνων) κυρία Εὐδοξία Μοναστηριώτου.

Μέ τὰ ἔγγραφα στοιχεῖα, πού προσκόμισα μέ τὴ μῆνυσή μου, ἡ Εἰσαγγελία Κορίνθου ἄσκησε κατ' αὐτῶν δίωξη σέ βαθμὸ κακουργήματος, γιὰ ὑπεξαίρεση δεκάδων ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἀπὸ τὰ ταμεῖα τῆς Μητρόπολης Κορίνθου, καθὼς ἐπίσης καί γιὰ ἰδιαίτερα τεχνάσματα...».

Ἡ ἐξέλιξη αὐτή, σέ περίοδο, πού σύ, ἀγαπητέ Χριστόδουλε, εἶχες ἐδραιωθεί στή θέση τοῦ Προέδρου τῶν Συνοδικῶν Σωμάτων, σέ ὑποχρέωνε, δίχως

καμιά καθυστέρηση, νά ασχοληθεῖς δυναμικά μέ τό πρόβλημα καί νά τό φέρεις πρὸς συζήτηση στή Διαρκή Ἱερά Σύνοδο. Ὅταν οἱ ἄνθρωποι, πού σύρθηκαν, ὡς κατηγορούμενοι, στά Δικαστήρια, γιατί, ᾄθην, συκοφάντησαν τόν κ. Παντελεήμονα, ἀπαλλάχτηκαν ἀπό κάθε κατηγορία καί ὅταν ὁ κατηγορος Παντελεήμων βρέθηκε ὑπόδικος σέ βαθμό κακουργήματος, ἡ ὀλιγωρία σου σηματοδοτοῦσε ἐκκλησιαστικό ἔγκλημα καί ἡ συνέχιση τῆς παραμονῆς τοῦ κ. Παντελεήμονα στήν ὑπεύθυνη θέση τοῦ ποιμένα αὐτῆς τῆς ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας ἐκβαρβαρισμό τῆς ἀρχιερατικῆς προσωπικότητας.

Τί, λοιπόν, ἔκανες; Ποιά ἦταν ἡ ἀντίδρασή σου; Ὅ,τι τό χειρότερο καί τό πιό ὑποπτο μπορούσες νά κάνεις. Δέν ἔφερες τήν ὑπόθεση στή Συνοδική διάσκεψη. Οὔτε περιορίστηκες στήν ἀδράνεια καί στή σιωπή, πού καί αὐτά ἀποτελοῦν παραβιάσεις τῶν ἐπισκοπικῶν ὁρκῶν σου καί παραλείψεις θεμελιακῶν καθηκόντων σου. Κεῖνη τήν ὥρα, τήν κρίσιμη καί σημαδιακή, θεώρησες ὑποχρέωσή σου νά ἐξοφλήσεις τίς συναλλαγματικές σου στόν ὑποτιθέμενο εὐεργέτη σου. Καί ἔσπευσες νά καλύψεις, ἦ, μᾶλλον, νά ὑπερκαλύψεις, ἄγαρμπα καί προκλητικά, τόν ἔνοχο Μητροπολίτη. Ὁ Παντελεήμων, μέ τό θολό καί ἀμφιλεγόμενο καί ἰδιοτελές δημοσίευσμά του, σοῦ εἶχε ἀνοίξει τό δρόμο γιά τή διεκδίκηση τῶν «πρωτείων» καί γιά τήν καθυστόαση τῶν ἰσότητων συνιεραρχῶν σου. Καί σύ, ὡς ἀποπληρωμή τοῦ χρέους σου, ἀνάγκασες τούς δώδεκα Συνοδικούς, νά ἀπλώσουν τόν ἀρχιερατικό τους μανδύα καί νά σκεπάσουν τίς κραυγαλέες πομπές του.

Ἀναπαράγω, ἐδῶ, δημοσίευμα ἐκεί-

νης τῆς ἐποχῆς, ἀύλικό σου δημοσιογράφου, τυπωμένο στήν ἐφημερίδα, πού πάντοτε σέ ὑποστηρίζει, στόν «Ελεύθερο Τύπο».

«*Τή στήριξή της στόν σεβ. μητροπολίτη Κορίνθου κ. Παντελεήμονα προσέφερε χθές ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος. Ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε τή δήλωση πού πρό ἡμερῶν εἶχε κάνει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος στούς ἐκπροσώπους τοῦ Τύπου καί τήν ἐνέκρινε, ὅπως εἶχε... Ἡ δήλωση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου εἶχε προκληθεῖ μετά τήν ἀθώωση τῶν δημοσιογράφων τῆς Κορίνθου ἀπό τή σέ βάρος τους κατηγορία γιά συκοφαντική δυσφήμιση διά τοῦ Τύπου ἔπειτα ἀπό μήνυση τοῦ σεβ. Κορίνθου. Ἡ ἀθώωση ἔχει προκαλέσει προσωπικό πρόβλημα στό μητροπολίτη, ὁ ὁποῖος ἔχει ἀνάγκη ἠθικῆς στηρίξεως, ὅπως ὑποστηρίχθηκε χθές στή Δ.Ι.Σ. Στήν ἀπόφαση τῆς Συνόδου μειοψήφησε ὁ σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Καλίνικος, ὁ ὁποῖος θεώρησε ὅτι ἡ δήλωση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἦταν προσωπική καί δέν θά ἔπρεπε νά τήν υἱοθετήσει ἡ Σύνοδος».*

Ὡστε ἡ Σύνοδος, μέ δική σου πρόταση καί προτροπή πρόσφερε τήν ἠθική (γράφε ἀνήθικη) συμπαράσταση στό σκανδαλοποιό καί ἔνοχο Μητροπολίτη. Καί γιά ἔρευνα τῶν σκανδάλων... οὔτε λόγο.

4 Ἐνώπιον τῶν ἀναγνωστῶν μου θά σέ ἐγκαλέσω καί γιά μιά τρίτη δόλια καί σκανδαλώδη ἐνέργεια, πού ἀποτελεῖ πρόσθετο bonus στόν ἔνοχο Μητροπολίτη Παντελεήμονα.

Ἐκεῖνος, γιά νά καλύψει τό νοσηφισμό 150 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, γιά

τόν ὁποῖο τόν ἐγκάλεσε ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης ὁ δημοσιογράφος Λάμπρου, συνέλαβε καί σκηνοθέτησε ἕνα πονηρότατο τέχνασμα. Δικαιολογήθηκε, ὅτι τὰ χρήματα αὐτά δαπανήθηκαν γιὰ τὴν ἀνοικοδόμηση μιᾶς διώροφης οἰκοδομῆς στὸν αὐλίο χῶρο τοῦ Προσκυνημάτων τῶν ἁγίων Ἀναργύρων Παλαιᾶς Κορίνθου. Ἡ οἰκοδομὴ αὐτὴ εἶχε μιὰ ἱστορία. Ὁ σκελετός της καὶ ἡ τοιχοποιΐα της εἶχαν γίνει πρὶν ἀπὸ τριάντα χρόνια. Καὶ ἡ ὁλοκλήρωση τοῦ κτιρίου εἶχε γίνει πρόσφατα, μὲ χρήματα μιᾶς λαχειοφόρου. Ἡ Μητρόπολη Κορίνθου δὲν εἶχε ξοδέψει μῆτε δραχμὴ. Παρὰ ταῦτα, ὁ κ. Παντελεήμων θεώρησε, πὼς ἡ ἀνοικοδόμηση αὐτοῦ τοῦ κτιρίου τοῦ ἔδινε τὴν ἀφορμὴ νὰ δικαιολογήσει τὴν ἐξαφάνιση ἑνὸς σημαντικοῦ ποσοῦ ἀπὸ τὰ ταμεῖα τῆς εὐθύνης του. Ζήτησε, λοιπόν, ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο νὰ τοῦ στείλει μιὰ τριμελὴ ἐπιτροπὴ τεχνικῶν, γιὰ νὰ ἐκτιμήσουν τίς δαπάνες ἀνοικοδόμησής του. Ἡ Σύνοδος, μὲ δική σου πρόταση, ἀνταποκρίθηκε. Συγκρότησε τὴν ἐπιτροπὴ ἐλέγχου καὶ τῆς ἀνέθεσε τὴν εὐθύνη τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐκτίμησης τοῦ ἔργου. Οἱ τρεῖς τεχνικοὶ ἐπισκέφθηκαν τὴν περιοχὴ, εἶδαν τὸ κτίσμα καὶ ἀποφάνθηκαν, πὼς ἡ ἀξία του (μὲ τιμές τοῦ χρόνου τῆς ἐκτίμησης) ἀνέβαινε στό ποσό τῶν 150.000.000 δραχμῶν. Συνέταξαν τὴν ἔκθεσή τους. Καὶ τὴν παρέδωσαν στὸν Μητροπολίτη. Ἐκεῖνος ἔστειλε τὴν ἔκθεση τῶν τεχνικῶν στὴν Ἱερά Σύνοδο καὶ ζήτησε τὴν ἔγκρισή της. Καὶ ἡ Σύνοδος, μέσα σὲ δυὸ μόλις μέρες, μὲ ἀρχιεπισκοπικὴ ὑπογραφή, τοῦ ἀπάντησε ὅτι ἐγκρίνει τὴ δαπάνη.

Μὲ τὴν ἐπίσημη αὐτὴ Συνοδικὴ ἔγκριση στό χέρι, ὁ Παντελεήμων προσ-

ῆλθε στοὺς ἀνακριτές του καὶ αἰτιολόγησε (δὲν λέμε ὅτι δικαιολόγησε) τὴν ἐξαφάνιση τῶν 150 ἑκατομμυρίων. Εἶπε, πὼς δαπανήθηκαν γιὰ τὴν ἀνοικοδόμηση (ἐξ ἀρχῆς) τοῦ διώροφου κτιρίου στὴν περιοχὴ τῆς Παλαιᾶς Κορίνθου.

Γιὰ ἐνημέρωση τῶν ἀναγνωστῶν μου σημειῶνω, πὼς, σύμφωνα μὲ τὸ Νόμο ἡ Σύνοδος δὲν ἔχει καμμιά ἀρμοδιότητα νὰ ἐγκρίνει τίς δαπάνες τῶν τεχνικῶν ἔργων, πού πραγματοποιοῦνται στίς Μητροπολιτικὲς ἐπαρχίες. Τὴν ἀρμοδιότητα αὐτὴ τὴν ἔχει ὁ Μητροπολίτης. Καὶ μόνο σὲ περίπτωσι, πού κατατεθεῖ στὴ Σύνοδο καταγγελία γιὰ διαχειριστικὴ ἀνωμαλία ἢ προκύψει ἄλλη ἐμπλοκὴ, ἡ Σύνοδος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διατάξει ἐλεγχό. Ἐδῶ ζήτησε ὁ Μητροπολίτης τὴν ἐκτίμηση τοῦ κτιρίου, χωρὶς νὰ ἐκθέσει στοὺς ἐκτιμητές τὴν ἱστορία τῆς ἀνοικοδόμησης καὶ τὴν προέλευση τῶν πόρων. Καὶ ἐξασφάλισε τὴ Συνοδικὴ ἔγκριση, γιὰ νὰ τὴν προσκομίσει στό Δικαστήριό καὶ νὰ ὑποστηρίξει, ὅτι τὰ χρήματα, πού λείπουν ἀπὸ τὰ ταμεῖα του, ξοδεύτηκαν ἐκεῖ.

Σύ, ἀγαπητέ Χριστόδουλε, δὲν διερωτήθηκες γιὰ τὴν σκηνοθετήθηκε ὁλόκληρη αὐτὴ ἡ ἐπιχείρηση κάλυψης. Δὲν ἀποκλείεται καὶ νὰ ἦσουν ἀνήμερος. Νὰ σοῦ εἶχε ἐκθέσει ὁ κ. Παντελεήμων τὴ δεινὴ του περιπέτεια καὶ νὰ σοῦ εἶχε ζητήσει νὰ τόν καλύψεις.

Καὶ τὸν κάλυψες μέσα σὲ 48 ὥρες. Ἀλλὰ... ἀποκαλύφθηκες ἐσύ. Ἐμεινες ἐντελῶς ξεσκεπαστος καὶ στοὺς δικαστικούς ἐρευνητές τῆς τρομερῆς ἐκείνης ἐξαφάνισης ἐκκλησιαστικοῦ χρήματος καὶ στοὺς δημοσιογράφους καὶ στὸν ἀνήσυχο λαό τῆς περιοχῆς

Γιάννης Λάμπρου
Διευθυντής Ήμερήσιας εφημερίδας
«Σήμερα»
Κόρινθος 31 Μαρτίου 2004

Πρός τόν κ. Είσαγγελέα Ἀρείου Πάγου

«Ἀξιότιμε κ. Εἰσαγγελέα

...Κρίνουμε σκόπιμο γιὰ τὴν πληρέστερη ἐνημέρωσή σας στὴν πολυδαίδαλωδὴ αὐτὴ ὑπόθεση, νὰ σᾶς γνωστοποιήσουμε τὰ παρακάτω:

1) Ὁ Μητροπολίτης Κορίνθου, προκειμένου νὰ δικαιολογήσει τὴν καταστροφή δέκα χρόνων διαχειριστικῶν στοιχείων, τῆς ἐπίδικης δηλαδὴ δεκαετίας 1988-2000, ἐπενόησε ψευδόμενος ὅτι τὰ γραφεῖα τῆς Μητρόπολης πλημ-

μύρισαν καὶ τὰ στοιχεῖα ὅλα καταστράφηκαν. Τό ἀντίθετο ἀσφαλῶς ἀναγράφει ἡ ὁμόφωνη καὶ τελεσίδικη ἀπόφαση τοῦ ἐδῶ Πρωτοδικείου, πού βρίσκεται στό φάκελο τῆς δικογραφίας.

2) Θὰ σᾶς ἀναδείξουμε μέ τὴν παροῦσα, συνυποβάλλοντας πάντοτε ἀδιάσειστα στοιχεῖα, τό πῶς οἱ κύριοι Ἐπιθεωρητές, πού ἐντάλθηκαν νὰ ἐλέγξουν διαχειριστικά τὴ Μητρόπολη Κορίνθου, γιὰ τὴν ἐπίδικη δεκαετία 1988-2000, ὅχι μό-

τῆς Κορινθίας καὶ στίς γενιές, πού θὰ ἀναδιφύσουν τὴν ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία τῆς καμπῆς τοῦ εἰκοστοῦ πρὸς τόν εἰκοστό πρῶτο αἰῶνα.

○ ○ ○

Ὅταν κανεῖς παρακολουθεῖ τοὺς συνειρμούς τῆς διαπλοκῆς σου μέ τόν Κορινθίας Παντελεήμονα κυριεύεται ἀπὸ τρομῶδες σύμπτωμα. Εἶναι μιά διαπλοκὴ κατασκότεινη. «Τὰ δέ τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ἄδου» (Παροιμ. ιδ' 12).

Σύ διανοήθηκες νὰ ἐκμεταλλευτεῖς τόν Παντελεήμονα γιὰ νὰ ἀναρριχηθεῖς. Καὶ ἐκεῖνος σχεδίασε νὰ ἐκμεταλλευτεῖ τὴν καινούργια σου ιδιότητα, τὴν ἀρχιεπισκοπικὴ, γιὰ νὰ ἀποσπάσει ἐπίσημα, Συνοδικὰ διαπιστευτήρια καὶ νὰ τὰ παρουσιάσει στίς ἀνακριτικές ἀρχές, πού εἰσχωροῦσαν ὁλόένα καὶ πιό βαθεῖα στοὺς μυστικούς

θαλάμους τῶν θησαυρισμένων σκανδάλων του.

Τελικά οὔτε ἐκεῖνος, οὔτε σύ ὠφεληθήκατε ἀπὸ τὴ σκοτεινὴ διαπλοκὴ. Ἐκεῖνος παραμένει τό πρόσωπο, πού τερματίζει τόν ἐπίγειο βίον ἀφήνοντας πίσω του ὄγκο διαπιστωμένων καὶ ἀναπάντητων σκανδάλων. Καὶ σύ, πού τράφηκες μέ τίς φιλοδοξίες τῶν τιμῶν καὶ τῶν «πρωτείων» καὶ τῶν Πατριαρχικῶν «μνημοσύνων», ὑποχρεώθηκες νὰ προεδρεύσεις σέ μιά Σύνοδο Ἱεραρχίας καὶ νὰ εἰσηγηθεῖς, μόνος σου, τό τσαλάκωμα τῶν ὀνείρων σου καὶ τὴν ἀπόρριψή τους στό καλάθι τῶν ἀχρήστων.

«Τυφλὸς τυφλὸν ἐάν ὁδηγῇ, ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται» (Ματθ. ιε' 4).

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ
ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

νον ἀρνήθηκαν αλλά ούτε καν μπήκαν στον κόπο νά τήν ἐρευνήσουν.

3) Θά σᾶς καταθέσουμε στοιχεῖα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων, θά ἔχετε τήν εὐχέρεια νά διαπιστώσετε, ὅτι ὅταν ἡ ἔρευνα περνᾷ πλησίον τῆς κυρίας Μοναστηριώτου, τήν προσπερνᾷ κατά παράδοξο καί ἀνεξήγητο τρόπο.

4) Θά σᾶς καταθέσουμε στοιχεῖα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων εὐκολα θά διαπιστώσετε ὅτι οἱ κύριοι Ἐπιθεωρητές δέν συμπεριέλαβαν στὸν ἐλεγχό τους τὰ πλεον προσοδοφόρα κληροδοτήματα, καθὼς ἐπίσης καί ἄλλα ταμεῖα τῆς Μητροπολὸς Κορίνθου. Θά σᾶς ἀναδείξουμε τήν ἔκνομη συμπεριφορά τῆς Διεύθυνσης Κληροδοτημάτων καί τοῦ ΣΔΟΕ. Θά σᾶς ἀναδείξουμε τὸ πῶς ὁ Μητροπολίτης Κορίνθου παγίδευσε τήν Ἱερά Σύνοδο καί πῶς προσπάθησε νά παραπλανήσει τὸ Συμβούλιο Ἐφετῶν Ναυπλίου.

5) Θά σᾶς ἀναδείξουμε τὴ βραδύτητα τῆς ἔκβασης τῆς ὑπόθεσης, τήν ἐπιστροφή τῆς δικογραφίας ἀπὸ τὸ Συμβούλιο Ἐφετῶν Ναυπλίου στὴν ἐδῶ Εὐσαγγελία, μέ πέντε ἐπουσιωδέστατες, κατά τήν ἐκτίμησή μας, διευκρινιστικές ἐρωτήσεις καί ὑποβοηθητικές στὴν ὀψιμη ὑπερασπιστική γραμμὴ τοῦ Μητροπολίτη.

6) Θά σᾶς ἀναδείξουμε τὴ μεγάλη μας ἀπορία, τὸ πῶς μιά ὑπόθεση, μέ τόσα ἀδιάσειστα στοιχεῖα, πού βρίσκονται στὸ φάκελο τῆς δικογραφίας, δέν ἔχει ἀκόμα παραπεμφθεῖ σέ δίκη, ὅταν ἐμπειρικά γνωρίζουμε ὅτι ἀρκοῦν οἱ ἀποχρῶσες ἐνδείξεις. Θά ἀναδείξουμε, τέλος, ὅτι στὴν περίπτωση τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς, δέν ἐφαρμόζεται ἡ ἰσονομία, πού τὸ Σύνταγμα ἐπτάσσει.

Εἶναι ἀναγκαῖο νά σᾶς γνωστοποιήσουμε, ὅτι ἡ ἐπ' ἐσχάτων ὑπερασπιστικὴ γραμμὴ τοῦ Μητροπολίτη, πού ἀποτυ-

πώνεται στὸ ἀπὸ 4-12-2002 ὑπόμνημά του πρὸς τὸ Συμβούλιο Ἐφετῶν Ναυπλίου, ἔχει τρία σκέλη. Στὸ πρῶτο σκέλος, πού ἀφορᾷ τὴς ψεύτικες πλημμύρες, πού ὁ ἴδιος ἐπενόησε καί ὑλοποίησε, προσπαθεῖ νά μεταφέρει τὴς ἐνοχές του σέ ἄλλους. Στὸ δεύτερο σκέλος ὁ Μητροπολίτης, ἐπικαλούμενος τὸ ὑπέργηρον τῆς ἡλικίας του, προσπαθεῖ νά πείσει ὅτι ὅλες οἱ διακινήσεις τῶν παράνομων λογαριασμῶν τῆς Μητρόπολης, γίνονταν ἐρήμην του καί ἐν ἀγνοίᾳ του. Στὸ τρίτο σκέλος θέλει νά πείσει, ὅτι οἱ ἀνοίκειες δαπάνες ἑκατομμυρίων δραχμῶν, πού τοῦ καταλογίστηκαν, μπορεῖ νά ἔχουν τὴ διαδικαστικὴ παρατυπία, ἀλλὰ τὰ χρήματα διατέθηκαν σέ ἀνοικοδομήσεις ἔργων καί ἐπομένως δέν τὰ ἐνθυλάκωσε οὔτε ὁ ἴδιος οὔτε ἡ συνείσρακτός του.

Μέ αὐτὰ λοιπὸν τὰ ἀπαραίτητα προϋποθέσιν, γιὰ μιά πολυδαίδαλῶδη καί μέ ἰδιαίτερα τεχνάσματα ἀνθρώπινη πέρα γιὰ πέρα διαχείριση, ἀρχίζουμε τήν ἰστορίαν, καταθέτοντας στοιχεῖα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων Σεῖς θά κρίνετε τὴ συμπεριφορά κάθε ἐμπλεκόμενης στὴν ὑπόθεση ὑπηρεσίας.

Γνωστοποιοῦμε ἐπίσης τήν παροῦσα καί στίς προϋστάμενες ὑπηρεσίες τῶν ἐμπλεκόμενων, γιὰ τυχόν ὑπηρεσιακὸ ἐλεγχὸ πού θά ἤθελε προκύψει. Ἀρχίζουμε λοιπὸν:

1) Οἱ κύριοι οἰκονομικοὶ Ἐπιθεωρητές ὀρνοῦνται πεισματικά τήν ἔρευνα τῆς δεκαετίας 1988-2000.

Μέ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 22/29-1-2001 ἔγγραφο τῆς Α' Τακτικῆς Ἀνακριτρίδας Κορίνθου κυρίας Σωζοπούλου, καλοῦνται οἱ Ἐπιθεωρητές τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν νά διενεργήσουν οἰκονομικὸ ἐλεγχὸ στὴ Μητρόπολη Κορίνθου καί

σέ' όλα τὰ εὐαγγῆ ἰδρύματα αὐτῆς, γιὰ τό χρονικό διάστημα ἀπὸ 22-3-1988 ἕως 31-12-2000 (βλ. σελίδα 7 τοῦ πορίσματος-Σχ. 3), χρονικό διάστημα γιὰ τό ὁποῖο ἄλλωστε ἀσκήθηκε καί ἡ ποινική δίωξη.

Παραβαίνοντας καί οὐσιαστικά ἀγνοώντας τὴν ἐντολὴ τῆς ἀνακριτικῆς ἀρχῆς οἱ ἀνωτέρω Ἐπιθεωρητές, ΔΕΝ ΕΛΕΓΧΟΥΝ ΚΑΘΟΛΟΥ(!!!) τὴν περίοδο ἀπὸ 22-3-1988 ἕως 31-12-2000, μέ τὴν ἀπλή δικαιολογία-πρόφαση, ὅτι γιὰ τὴν περίοδο αὕτῃ δὲν ὑπάρχουν στοιχεῖα, γιὰτί δῆθεν καταστράφηκαν ἀπὸ τίς πλημύρες (βλ. σελίδα 16, παρ. β' τοῦ πορίσματος-Σχ. 4). Τό ἀντιφατικό ὅμως εἶναι ὅτι γι' αὕτῃ τῇ χρονικῇ περιόδῳ καί μέ τὰ αὐτὰ στοιχεῖα, πού προσκόμισα τότε, ἡ Εἰσαγγελία τῆς Κορίνθου ἄσκησε ποινικές διώξεις στοὺς παραπάνω, σέ βαθμὸ μάλιστα κακουργήματος. Ἐπίσης, ἐπιδεικνύοντας τὰ ἴδια αὐτὰ στοιχεῖα σπῆ δίκη μου μέ τίς 48 κατηγορίες ἐναντίον μου, ὁμόφωνα τό Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖο Κορίνθου μέ ἀθώωσε.

Παρά τό γεγονός, ὅτι ἡ μηνυτήρια ἀναφορά μου ὑπεβλήθη συνοδεῖα ὀγκωδεστάτου φακέλου μέ στοιχεῖα γιὰ τὴν περίοδο ἐκείνη (ἅπαντα βρίσκονται σπῆ δικογραφία), ἡ δέ εἰσαγγελικὴ λειτουργὸς ἄσκησε διώξεις γιὰ τὴν περίοδο ἀπὸ 22-3-1988 ἕως 31-12-2000, θὰ ἔπρεπε ἀντικείμενο τοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰσφερθέντων σπῆν ἀνάκριση στοιχείων, νά εἶναι ὅλο τό χρονικό διάστημα ἀπὸ 22-3-1988 ἕως 31-12-2000.

Μέ τὴν ἔωλη δικαιολογία στό πόρισμα τους οἱ κύριοι Ἐπιθεωρητές ὅτι δὲν ὑπάρχουν στοιχεῖα, γιὰτί δῆθεν καταστράφηκαν ἀπὸ τίς πλημύρες, πράγμα τό ὁποῖο μοῦ ἀνέφεραν προσωπικά καί ΠΡΟ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΟΡΙΣΜΑ-

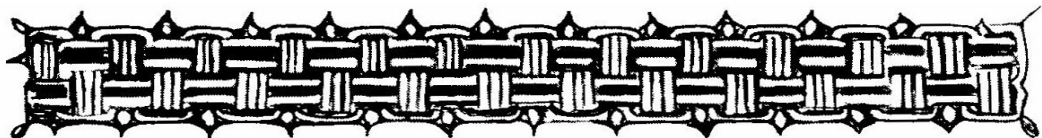
ΤΟΣ, ἀναγκάστηκα μέ τὴν ἀπὸ 13-11-2001 ἐξώδικό μου (δύο μῆνες δηλαδή πρὶν ἀπὸ τὴν ἐκδοσὴ τοῦ πορίσματος) νά ἀποστείλω ἐκ νέου ὅλα τὰ στοιχεῖα καί μάλιστα μέ συνημμένη ἀναλυτικὴ κατάσταση ἐνὸς ἐκάστου ἀπ' αὐτὰ (Σχ. 5).

Παρά ταῦτα οἱ Ἐπιθεωρητές τοῦ ὑπουργείου, περιέργως καί παραδόξως, ἀρνοῦνται πεισματικά, κατὰ παράβαση κάθε ἐννοίας δικαίου, νά ἐλέγξουν τὴ χρονικὴ περίοδο ἀπὸ 22-3-1988 ἕως 31-12-2000, χωρὶς φυσικά ν' ἀποφανθοῦν ἐγγράφως, ὅπως ρητὰ ἀπὸ τό νόμο ὑποχρεοῦνται, ὅτι τὰ προσκομισθέντα στοιχεῖα κρίνονται ἀνεπαρκῆ ἢ ἑλλιπῆ ἢ ὁτιδήποτε ἄλλο, περιοριζόμενοι ἔτσι στὸν ἔλεγχο τῆς περιόδου ἀπὸ 1-1-1997 ἕως 31-12-2000.

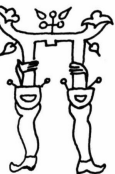
Ἄς παρακολουθήσουμε τό σκεπτικό τῆς ἀρνήσεώς τους, πού ἀποτυπώνεται λιτά στό πόρισμά τους, ὅπως λιτά καί ἄφωνα πάντοτε εἶναι, τὰ ὅσα λέγονται ἢ γράφονται, ὅταν εἶναι γυμνά ἀπὸ ἐπιχειρήματα. Γράφουν ἐπὶ λέξει οἱ κύριοι Ἐπιθεωρητές:

"Σύμφωνα μέ τὴ δοθεῖσα ἐντολή, καλούμαστε νά ἐλέγξουμε τὴν οἰκονομικὴ διαχείριση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως... γιὰ τὴν περίοδο 22-3-1988 ἕως 31-12-2000. Ὅμως ὁ ἔλεγχός μας περιορίσθηκε ἐξ ἀντικειμένου γιὰ τίς περισσότερες διαχειρίσεις μόνο σπῆν περίοδο 1-1-1997 ἕως 31-12-2000. Καί τοῦτο γιὰτί ὅπως μᾶς δηλώθηκε, καί σύμφωνα μέ τὰ στοιχεῖα πού τέθηκαν ὑπόψη μας, τόσο τὰ βιβλία καί τὰ παραστατικά στοιχεῖα τῆς προηγούμενης περιόδου εἶχαν καταστραφεῖ, ἐξαπίας τῆς θεομηνίας καί τῶν πλημμυρῶν, πού ἔλαβαν χώρα σπῆν Κόρινθο τὴν 12-1-1997".

Ἀμελίκτα τὰ ἐρωτηματικά, κ. Εἰσαγ-

Ἡ χρυσή καρφίτσα

ρίν ἀπό καιρό, μέσα στήν πληθώρα τῶν σκανδάλων, οἰκονομικῶν καί ρόζ, πού καταιγιστικά μᾶς βομβάρδιζαν ἀπ' τῖς ὁθόνες τῶν τηλεοράσεων μέ σημεῖο ἀναφορᾶς ἐπιόρκους ρασοφόρους, γιά μιά στιγμή, ἐμεῖς, τό χριστεπώνυμο πλήρωμα, μείναμε ἀναυδοί. Εἶχε κυκλοφορήσει ἓνας μέγας ἀριθμός κασετῶν μέ ὑποκλοπές τηλεφωνικῶν συνομιλιῶν ἀνάμεσα σ' ἓναν προ-

βληματικό μητροπολίτη καί τούς συντρόφους του.

Οἱ κασέτες εἶχαν σταλεῖ σέ πολύ κόσμο. Ὅταν ἔλαβε κάποιες ἀπ' αὐτές καί ὁ μητροπολίτης Ἀττικῆς κ. Νικόδημος, μέ αἶσθημα εὐθύνης, τῖς ἔστειλε στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας μέ τό αἶτημα νά διερευνηθῇ ἡ ὅλη ἱστορία.

Οἱ δίαυλοι τῶν τηλεοράσεων καί ὁ Τύπος ἔδωσαν ἔκταση στό θέμα. Πέρασε πρὸς τὰ ἔξω ἡ ἐντύ-

γελέα. Ἀπό ποιούς τάχα τούς δηλώθηκε ὅτι τά στοιχεῖα καταστράφηκαν; Ἀρκέστηκαν στή δήλωση τῆς ὑπὸ ἔλεγχου Μητρόπολης καί τῶν κατηγορουμένων, μάλιστα μέ κακουργήματα, ὑπαλλήλων τῆς; Δέν ἀναζήτησαν τά στοιχεῖα ἀπὸ τὴν κυρία Ἀνακρίτρια, ὅπως θά ὀφείλαν; Τά πῆραν ἢ δέν τά πῆραν; Ἐνῶ δέ προκύπτει ἀπὸ δημόσια ἔγγραφα (Πυροσβεστική, Νομαρχία, ἀμετάκλητη δικαστική ἀπόφαση κλπ.) ὅτι τά γραφεῖα τῆς Μητρόπολης Κορίνθου δέν πλημμύρισαν ποτέ, οἱ κύριοι Ἐπιθεωρητές τό προσπερνοῦν προκλητικά καί ἀποδέχονται τὸν ἰσχυρισμό τῶν ὑπὸ ἔλεγχου καί ὑπὸ κατηγορίαν ὑπαλλήλων τῶν γραφείων τῆς Μητρόπολης, καί τοῦ ἴδιου τοῦ Μητροπολίτη, ὅτι τάχα τά παραστατικά χά-

θηκαν στὶς πλημμύρες!!! Ἡ ἀνακριτική ἀρχὴ γι' αὐτήν τὴν περίοδο δέν τούς κάλεσε νά κάνουν τὸν διαχειριστικό ἔλεγχου; Ἡ μήνυσή μου ἐναντίον τοῦ Μητροπολίτη καί τῆς κυρίας Μοναστηριώτου, γι' αὐτήν τὴν περίοδο δέν ἔγινε; Ἀν δέν τά πῆραν, τότε γιατί, ὅταν ἐμεῖς μέ τὴν ἀπὸ 13-11-2001 ἐξώδικο δήλωσῃ καταγγελία μας τοὺς ξαναστείλαμε ἐξ ὑπαρχῆς ὅλα τά στοιχεῖα, ἐκεῖνοι ἀπαξιωτικά τά ἔβαλαν στό ἀρχεῖο; Θ' ἀναφερθοῦμε διεξοδικά στὴ σοβαρὴ αὐτὴ ἔκνομη, κατ' ἐμᾶς συμπεριφορά τους».

(Ἡ δημοσίευση τμημάτων τῆς ἀποκαλυπτικῆς αὐτῆς ἀναφορᾶς πρὸς τὸν Εἰσαγγελεῖα τοῦ Ἀρείου Πάγου θά συνεχιστεῖ.

πωση ότι μέσα στο χώρο της Ἐκκλησίας ἐνδημεῖ τό φαινόμενο τῆς ὁμοφυλοφιλίας. Τό τραγουδάκι, πού τραγουδοῦσε ὁ Διονύσης Σαββόπουλος, σέ καθημερινές παραλλαγές: Πῶς θά τά κρύψης ὅλα αὐτά; ἔτσι κι ἄλλιῶς τά ξέρουν ὅλοι.

Κι ὅπως ἦταν ἀναπόφευκτο, ἀηδιαστικές λεπτομέρειες ἔδωσαν πλούσια τροφή σέ σαλτιμπάγκους καί γελωτοποιούς. Τό γέλιο λειτουργεῖ ὡς ἀντίδοτο τῆς τρέλλας, ἐκεῖ πού φτάσαμε.

Μέ σφιγμένη καρδιά περιμέναμε τήν ἀντίδραση τῆς Συνόδου. Συζητήσεις, ἐπιτροπές, συνεντεύξεις, ἕνας φτηνός μελοδραματισμός μέ γλυκερές ἐξάρσεις σέ λογύδρια καί ἐγκυκλίους, εὐθέως ἢ πλαγίως, γύρω ἀπ' τό ἐπίμαχο θέμα, ἀλλά μέχρι τώρα τίποτα, μόνο ἕνα πολύ φαντασμαγορικό τίποτα.

Περιμέναμε ὅτι ὁ πάντα χαμογελαστός καί λίαν ἀγαπητός μας κ. Χριστόδουλος δέν θά παρίστανε, τουλάχιστο σ' αὐτήν τήν περίπτωση, τόν τρελλό τοῦ χωριοῦ. Κάποιος μπορεῖ νά ἀντιτείνει: Μαγκιά του! Μήπως τελικά ἄλλο μαγκιά κι ἄλλο Ἐκκλησία; Ἡ μαγκιά εἶναι ἐξ ὀρισμοῦ ἐπικίνδυνη, ὅταν μάλιστα δέν ὁδηγεῖ πουθενά.

Ὅταν ἡ ἐκτροπή δέν τιμωρεῖται, ὅλοι τείνουμε νά πιστέψουμε ὅτι ἡ ἐκτροπή σημειώνει ἐπιτυχία. Τό θέμα λοιπόν εἶχε τήν παρακάτω θλιβερή συνέχεια. Ὁ θιγόμενος

μητροπολίτης Παντελεήμων Μπεζενίτης, (ἢ κάποιος ἀπό τό περιβάλλον του), ἔγραψε ἕνα πληθωρικό κείμενο αὐτοκατάφασης μέ ἀνενδοίαστη καί ἐπίμονη παράχραξη τῆς ἀλήθειας καί τῆς πραγματικότητας καί μέ τήν ἀπαίτηση νά τό ὑπογράψουν οἱ ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως Ἀττικῆς γιά συμπάρασταση στό δεσπότη τους. Πλήν ἐλαχίστων τιμητικῶν ἐξαιρέσεων, οἱ ὑπόλοιποι, ὅλοι αὐτοί πού ὑπέγραψαν τό κείμενο ὑποβιάστηκαν αὐτόματα καί ἐκούσια ἀπό ποιμένες σέ μισθωτούς. Καί μᾶς ἔδωσαν τό δικαίωμα, σ' ἐμᾶς, τά λαϊκά μέλη τῆς Ἐκκλησίας νά ἀναρωτηθοῦμε, μήπως τελικά καί σ' αὐτόν τό χώρο ὁ μόνος ἀγώνας, πού εὐδοκιμεῖ, εἶναι αὐτός γιά τήν ὅποια καρέκλα.

Αὐτή ἡ γεμάτη ἔνοχη κατανόηση συμπεριφορά τῶν ἱερέων μας τοὺς ἀποφλοίωσε κυριολεκτικά στά μάτια μας. Καί εἶδαμε μέ ὀδύνη ὅτι κάποιοι ἄνθρωποι ζοῦσαν δίπλα μας μηρυκάζοντας καί ἀναμασώντας τσιτάτα ἀπό κορυφαῖα ἔργα τῆς Πατερικῆς Θεολογίας, ὅταν ὅμως ἦρθε ἡ ὥρα γιά τό μεγάλο «ναί» ἢ τό μεγάλο «ὄχι» τά ξέχασαν ὅλα. Καί ὅσο διευρύνεται τό χάσμα ἀνάμεσα στά λόγια καί τά ἔργα, τόσο πιο ἀναποτελεσματικός γίνεται ὁ λόγος τοῦ ἁμβωνα.

Τί πρέπει λοιπόν νά κάνουμε τώρα ἐμεῖς τά λαϊκά μέλη τῆς Ἐκ-

ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΕ, ΟΧΙ ΑΛΛΟΣ ΔΙΧΑΣΜΟΣ

Τὰ τελευταῖα χρόνια ἔλαβαν χώρα στὸν ἐλλαδικὸ ἐκκλησιαστικὸ ὡρὸ δυὸ σοβαρὰ γεγονότα, μὲ ἀνάλογες προεκτάσεις καὶ παραμέτρους, ποὺ ἀναστάτωσαν καὶ ταιπώρησαν τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας γιὰ ἀρκετὸ χρόνο.

Τὸ πρῶτο, περισσότερο πολιτειακὸ καὶ λιγότερο ἐκκλησιαστικὸ, ἀναφέρεται σὲ ὅσα ἐκτυλίχθηκαν μέσα στὴν προηγούμενη τετραετία καὶ συνδέονται μὲ τὴν ἀναγραφή ἢ μὴ τοῦ θρησκευματος στὰ δελτία ταυτότητας τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν. Καὶ τὸ δεύτερο, τὸ καὶ σοβαρότερο, εἶναι καθαρὰ ἐκκλησιαστικὸ καὶ ἀναφέρεται στὴ διαμάχη, ἢ ὁποία ξέσπασε μεταξὺ τῶν δυὸ ἡγετῶν τῆς ἐλληνικῆς Ὁρθοδοξίας καὶ ἡ ὁποία ἐν-

τοπίζεται ἀποκλειστικὰ σὲ θέματα διοίκησης.

Τὸ πρῶτο θέμα τῶν ταυτοτήτων, γιὰ νὰ εἰμεθα ἀντικειμενικοὶ καὶ δίκαιοι στὶς ἐκτιμήσεις μας, τέθηκε ἀπὸ τὴν Πολιτεία αἰφνίδια καὶ ἄκαιρα. Χωρὶς καμμὴ προεργασία, χωρὶς καὶ τὴν ἀπαραίτητη ἐγκριση τῆς Βουλῆς μὲ τὴν ψήφιση νέου νόμου. Ἐγραφε τότε ἡ περιοδική μας ἐκδοση: «Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖο προβληματίζει καὶ ἐμβάλλει σὲ ἐντονες ἀνησυχίες τὸ λαὸ εἶναι, γιὰ τὸ ὅλο θέμα δημιουργήθηκε βεβιασμένα τὴν παροῦσα στιγμή, χωρὶς λόγο καὶ αἰτία; Τί ἦταν ἐκεῖνο καὶ ποιοί, γενικότερα. παράγοντες ἐπέδρασαν στὴν ἀδιαπραγμάτευτη ἐμμονὴ τῆς Πολιτείας καὶ μάλιστα χωρὶς νὰ προηγηθεῖ κανένας διάλογος μὲ τὰ ἐπίσημα ὅργανα τῆς Ἐκκλησίας γιὰ ἓνα τόσο καίριο θέμα, ἀπόλυτα συνυφασμένο μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὴ μακραίωνη πορεία τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας;».

Ἡ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας ἀντέδρασε. Οἱ ἀντιδράσεις της ὅμως δὲν ἦταν οὔτε οἱ ἐπιβαλλόμενες οὔτε καὶ οἱ προσήκουσες. Παρασυρόμενη σὲ μιὰ πορεία ἐκκοσμίκευσης κατέφυγε σὲ ἐνέργειες ἀπὸ τίς ὁποῖες ἔλειπε ἡ ψυχραιμία καὶ ἡ περίσκεψη, ἐνῶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὑπερεπερίσσευσε τὸ στοιχεῖο τῆς προσωπικῆς προβολῆς. Οἱ λαοσυνάξεις καὶ ἡ συλλογὴ ὑπογραφῶν, ἔπρεπε νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν οἱ πνευματικοὶ

κλησίας; Μήπως τελικὰ εἶναι μάταιο νὰ ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὴν ἀλήθεια καὶ τὴ δικαιοσύνη, χλευαζόμενοι ἀπὸ παντοῦ; Αὐτὸ μόνο οἱ καλοβουλευμένοι εὐνοούμενοι τῶν ἰσχυρῶν μποροῦν νὰ τὸ λένε, γιὰ νὰ μὴ χαλάσουν τὴ ζαχαρένια τους.

Γιὰ τὸν προβληματικὸ μητροπολίτη τί νὰ πῶ ἐγώ; Ὁ θυμόσοφος

ἐλληνικὸς λαὸς ἔχει μιὰ παροιμία: ὅλα τᾶχει ἡ Ζαφειρίτσα, ἔξω ἀπ' τὴ χρυσὴ καρφίτσα. Μὲ τὴν ὑπογραφή τους, οἱ ἱερεῖς τῆς μητροπόλεως Ἀττικῆς δίδαξαν στὶς ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ζαφειρίτσες πῶς νὰ ἀποκτοῦν καὶ χρυσὲς καρφίτσες.

Ἕνα λαϊκὸ μέλος τῆς Ἐκκλησίας.

μας ήγέτες, δὲν ἔλυναν τὸ πρόβλημα, τὸ ὁποῖο μοιραία θὰ κατέληγε σὲ ἀδιέξοδο. Καὶ ὅπως πράγματι κατέληξε. Ἄλλη ἔπρεπε νὰ ἦταν ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀντιμετώπιση τοῦ θέματος. Κανεὶς πλέον ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὸ θέμα αὐτό, τὸ ὁποῖο, μάλιστα στὴν ὄξυνσή του ἔλαβε καὶ σοβαρὲς πολιτικὲς διαστάσεις, μὲ τὸ ἐντεῦθεν ὀλέθριο ἀποτέλεσμα τὸ διχασμὸ τοῦ ποιμνίου. Καὶ ἐνῶ σὲ ὅλη τὴν προηγούμενη πορεία τοῦ ἡ ἐκκλησιαστικῆς μας διοίκηση τὸ ἔθετε ὡς πρῶτο θέμα στὴν agenda τῶν συνομιλιῶν της μὲ τὴν τότε πολιτικὴ ἡγεσία, τώρα ἄλλαξε κατεύθυνση καὶ τὸ τοποθετεῖ, μὲ τὴν παρούσα πολιτικὴ κατάσταση, στὸν «πρέποντα χρόνο»! Δηλαδή ὅλα, ὅσα μὲ τόση ὀξύτητα καὶ ἔνταση ἐκτυλίχθηκαν στὸ παρελθὸν δὲν γινότανε στὸν πρέποντα χρόνο;

Μετὰ τὶς λαοσυνάξεις, μετὰ τὴν ἀνύψωση τῶν λαβάρων καὶ μετὰ τὴ συγκέντρωση τῶν ὑπογραφῶν (καὶ ὁ καθένας γνωρίζει μὲ ποιά κριτήρια προσήλθαν πολλοὶ ὑπογραφεῖς), τὸ θέμα ἔκλεισε, τέθηκε στὸ περιθώριο καί, κατὰ τὴν παραπάνω ἀρχιεπισκοπικὴ δήλωση, θὰ ἐπανέλθει «στὸν πρέποντα χρόνο»! Ὁ μόνος ποὺ ἔμεινε προδομένος καὶ ἐγκαταλειμμένος, μὲ τοὺς προβληματισμοὺς καὶ τὶς ἀπορίες του, εἶναι ὁ πιστὸς λαός, ὁ ὁποῖος εὐλόγα διερωτᾶται. Πρὸς τί τέτοιος ξεσηκωμός; Πρὸς τί τέτοια ἀναστάτωση; Πρὸς τί τέτοιος ἀγώνας; Γιὰ νὰ καταλήξουμε στὸ τίποτε; Ἔτσι τέθηκε στὸ περιθώριο γιὰ τὸν «πρέποντα χρόνο» μιὰ περιπέτεια, στὴν ὁποία, χωρὶς ἀποτέλεσμα, ὁδήγησε καὶ ἐνέπλεξε τὸ λαὸ ἡ ἐκκλησιαστικὴ τοῦ ἡγεσίας.

Τὸ δεῦτερο γεγονός, καθαρὰ ἐκκλησιαστικό, εἶναι ἡ ἐπὶ μακρὸν διαμάχη, ποὺ τελευταία εἶχε πάρει ἀνησυχητικὲς διαστάσεις, τῆς ἐλλαδικῆς Ἐκκλησίας μὲ τὸ Πατριαρχεῖο γιὰ καθαρὰ διοικητικὰ θέματα, ποὺ ἀναφέρονται στὴν «ἐπιτροπικὴ

διοίκηση» τῶν Μητροπόλεων τῶν λεγομένων «Νέων Χωρῶν» ἢ ἄλλως τῶν Μητροπόλεων «τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου», ὅπως ἔτσι ἀναγνωρίζονται καὶ ἐπισήμως ἀναγράφονται καὶ στὰ Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (βλ. καὶ Δίπτυχα 2004, σελ. 329).

Καὶ μὲ τὸ θέμα αὐτὸ ἀσχολήθηκε μὲ πολλὴ σοβαρότητα καὶ ὑπευθυνότητα ἡ «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ». Ἀναφέρθηκε ἀφενὸς σὲ ἐκείνους, ποὺ ἀνακίνησαν, ὡς μὴ ὀφείλε, τὸ ὅλο θέμα, μὲ προκλητικὲς ἐνέργειες περὶ μνημοσύνου καὶ ἀρχιερατικὲς εἰσηγήσεις ἀντίθετες σὲ ἓνα, καλῶς ἢ κακῶς, παγιωμένο ἐκκλησιαστικὸ status καὶ ἀφετέρου στὴν κανονιστικὴ καὶ νομικὴ θεώρηση τοῦ προβλήματος σὲ σχέση μὲ τὴν ἔννοια καὶ ἐρμηνεία συγκεκριμένων διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη (ν. 590 / 1977) καὶ μὲ τὴ διαμορφωθείσα στὸ συγκεκριμένο θέμα πρόσφατη νομολογία τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας (βλ. 534 / 1999, 603 / 1999 κ.ἄ.), ποὺ ἦταν σύμφωνη μὲ τὶς θέσεις τοῦ Πατριαρχείου.

Δὲν θεωροῦμε σκόπιμο νὰ προέλθουμε σὲ ἐπαναλήψεις, ἀφοῦ ἄλλωστε σήμερα κάτι τέτοιο δὲν θὰ εἶχε νόημα καὶ θὰ ἦταν ἀλυσιτελές. Ἐκεῖ ποὺ θέλουμε τώρα νὰ ἐστιάσουμε τὶς ἀναφορές μας καὶ νὰ ἐντοπίσουμε τοὺς προβληματισμοὺς καὶ τὶς ἀνησυχίες μας, εἶναι ὁ μέγας θόρυβος καὶ οἱ ἀλλοπρόσαλλες ἐνέργειες τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ἡγεσίας. Τὸ πρόβλημα ἔλαβε σοβαρὲς καὶ ἐν πολλοῖς ἀκραῖες διαστάσεις. Ὁ λαὸς καὶ πάλι σκανδαλίσθηκε καὶ διχάσθηκε. Οἱ ἀντιθέσεις ὀξύνθηκαν. Οἱ συνήθειες «παραθυριστές» τῶν τηλεοράσεων, λαϊκοί, κληρικοὶ καὶ ἐπίσκοποι, «ἔδιναν καὶ ἔπαιρναν» στὶς ἀντιπαραθέσεις τοὺς μὲ βαρεῖς χαρακτηρισμοὺς ἔνθεν καὶ ἔνθεν. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ διοίκηση, συνεπικουρούμενη ἀπὸ τὸν ἐκκλησιαστικὸ καὶ τὸ νομικὸ τῆς περιβάλλον, παρουσιάσθηκε

στο λαό ως ἀμετακίνητη στις θέσεις της. Τὸ σοβαρότερο βουλευόμενο ὄργανο, τὸ Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μὲ ἀπόφασή της τὸν περασμένο Νοέμβριο ἐπικύρωσε καὶ ἐπιβεβαίωσε τις θέσεις αὐτές.

Δὲν θὰ ἐκθέσουμε ἐδῶ τὴ θλιβερὴ ἐξέλιξη τῶν γεγονότων. Εἶναι ἄλλωστε τόσο γνωστὰ σὲ ὅλους, ποὺ δὲν χρῆζουν ἐπαναλήψεως. Θὰ πᾶμε ἀπευθείας στὴν κατάληξη αὐτῆς τῆς περιπέτειας, ἡ ὁποία τόσο πολὺ σκανδάλισε καὶ ἐδίχασε τὸ ταλαίπωρο ποίμνιο. Ἡ ἐλλαδικὴ Ἐκκλησία, μετὰ τὴ μεσολαβητικὴ παρέμβαση τῆς Πολιτείας διὰ τῆς Ὑπουργοῦ Παιδείας, μὲ πρόταση τοῦ ἴδιου τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ νέα ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας, ἀπόλυτα ἀντίθετη πρὸς ἐκείνη τοῦ περασμένου Νοεμβρίου(!), δήλωσε πλήρῃ ὑποταγὴ στὶς Πατριαρχικὲς θέσεις μὲ τὴν πανηγυρικὴ δήλωση: «*Διακηρύσσει τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν τήρησιν τοῦ Πατριαρχικοῦ Τόμου τοῦ 1850 καὶ ὅλων τῶν διατάξεων τῆς Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως τοῦ 1928*»! Ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ ἐπαναλάβουμε μιὰ σοφὴ φράση ποὺ τὴ λέει ὁ λαός μας σὲ ἀνάλογες περιπτώσεις: «*Πολλὴ φασαρία γιὰ τὸ τίποτε*». Τὸ ταλαίπωρο χριστεπώνυμο πλήρωμα βρέθηκε καὶ πάλι ἐγκαταλειμμένο στοὺς προβληματισμούς, στὶς ἀπορίες καὶ στὶς ἀγωνίες του. Καὶ εὐλόγα καὶ πάλι ἐπανέλαβε, ὅπως καὶ γιὰ τὸ πρῶτο θέμα τῶν ταυτοτήτων, τὸ ἴδιο ἐρώτημα. Πρὸς τί τέτοιος ξεσηκωμός; Πρὸς τί τέτοια ἀναστάτωση; Πρὸς τί τέτοια ὀξύτητα; Γιὰ νὰ ὑπαναχωρήσουμε καὶ νὰ βρεθοῦμε στὶς ἀρχικὲς μας θέσεις; Μὰ τότε γιατί τὰ ξεκινήσαμε καὶ ἀναστατώσαμε καὶ διαιρέσαμε τὸ λαό;

ΕΠΙΜΥΘΙΟ: Τὴν ἡμέρα τῆς πλήρους ὑχώρησης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δήλωνε στὸ Σῶμα τῆς Ἱεραρχίας καὶ τοῦτο: «...Θὰ ἀκουστοῦν πολλὰ καὶ διάφορα καὶ σήμερα καὶ στὸ μέλλον. Ἄλλοι θὰ ἐμφανίσουν τὸν Ἀρ-

χιεπίσκοπο ὡς μεγαλόπνουν καὶ μεγάλο-δωρον, ποὺ ὑπερβαίνει τις δυσκολίες μὲ διάθεση ὑπηρέτησης τῶν μειζόνων καὶ ὅχι τῶν ἐλασσόνων, ὡς ἀληθινὸ ἡγέτη τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ γνωρίζει πῶς πρέπει νὰ κατευθύνει τὸ σκάφος Τῆς μέσα ἀπὸ τις συμπληγάδες τῶν πειρασμῶν ἀλώβητο...». Ἀλλὰ αὐτά, Μακαριώτατε, οὔτε τὰ εἶπαν οὔτε ξέρατε τί θὰ ἔλεγαν κάποιοι στὸ μέλλον καὶ μάλιστα μὲ συγκεκριμένους λέξεις καὶ ἐπίθετα. Μᾶλλον ἰχνογραφήσατε ὁ ἴδιος, μὲ δικὰ σας λόγια, τὸ δικό σας profile. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲ νομίζετε ὅτι ἀπάδει πρὸς τὴν ιδιότητα τοῦ κληρικοῦ καὶ μάλιστα τοῦ πνευματικοῦ ἡγέτη; Θὰ πρέπει, Μακαριώτατε, νὰ χαμηλώσετε τοὺς τόνους τῆς αὐταρέσκειας καὶ τῆς αὐτοπροβολῆς. Καὶ νὰ εἴστε βέβαιος ὅτι αὐτὸ θὰ σᾶς ὠφελήσει. Θὰ εἶναι ὅμως καλὸ καὶ γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Καὶ τὸ καλὸ τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νὰ ἀποτελεῖ τὴν πρώτη φροντίδα καὶ τὸ κύριο μέλημα ὅλων μας. Ἡμῶν τε καὶ Ὑμῶν.

Καὶ κάτι ἀκόμη, Μακαριώτατε. Ὅχι ἄλλο διχασμό.

Σύν.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Ἰδιοκτῆτης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὐλῶν Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο